

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 9Co/210/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2713202132
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Behranová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2713202132.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Behranovej a členiek senátu JUDr. Evy Barcajovej a Mgr. Renáty Gavalcovej v právnej veci žalobcu: CETELEM SLOVENSKO, a.s., Panenská 7, Bratislava, IČO: 35 787 783, zastúpený Advokátska kancelária Nagyová Tenkač, s. r. o., so sídlom Ružinovská 42, 821 01 Bratislava, v mene ktorej koná JUDr. Viktória Nagyová Tenkač, advokátka a konateľka, proti žalovanému: A. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XXXX/XX, XXX XX G., toho času E. XX, XXX XX A., o zaplatenie 445,16 eura s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Skalica č. k. 5C/26/2013-62 zo dňa 13. augusta 2013 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti a v časti vyhlásenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky p o t v r d z u j e .

Odvolací súd zrušuje rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti trov prvostupňového konania a v tejto časti vec vracia na ďalšie konanie a rozhodnutie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 361,60 eura spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 356,10 eura od 01.07.2012 až do zaplatenia, všetko v pravidelných mesačných splátkach po 50 eur mesačne splatných vždy do posledného dňa v mesiaci, počnúc právoplatnosťou rozsudku, pod následkom straty výhody splátok. Vo zvyšku žalobu zamietol. Určil, že vo Všeobecných obchodných podmienkach žalobcu ku Zmluve o spotrebiteľskom úvere a ku Zmluve o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydání kreditnej karty pripojených ku Žiadosti - Zmluve o spotrebiteľskom úvere zo dňa 11.01.2011 (v ďalšom texte „VÚP“), uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným je neprijateľná podmienka:

- v článku V. - 3. v znení: Ak klient poruší splácať poskytnutý úver riadne a včas, je CETELEM oprávnený požadovať od klienta, aby zaplatil zmluvnú pokutu vo výške 8 % z každej splátky, s úhradou ktorej sa dostal do omeškania viac než 30 dní. Zmluvná pokuta je splatná ku dňu splatnosti nasledujúcej mesačnej splátky, pri omeškaní s poslednou splátkou uplynutím tridsiateho dňa omeškania. Nesplatená úverová istina je ďalej úročená podľa platnej úrokovej sadzby CETELEM. Dojednanie o zmluvnej pokute nevyklučuje možnosť uplatnenia práv z titulu náhrady škody,

- v článku V. - 8. v znení: CETELEM si vyhradzuje právo meniť náklady/poplatky a to aj jednostranne, najmä v prípade podmienok závislých na objektívnych skutočnostiach, napr. zmeny úrokových sadzieb bánk. CETELEM je oprávnený účtovať klientovi podľa zmluvy, prípadne podľa aktuálneho SP príslušné poplatky. CETELEM si vyhradzuje právo účtovať ním určené poplatky ako súčasť úverovej istiny. Poplatky sú zúčtované na úverovom účte.

-

O trovách konania rozhodol súd prvého stupňa tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Vecne svoje rozhodnutie odôvodnil zistením, že účastníci uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom

úvere a zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty pričom predmetom zmluvy je poskytnutie spotrebiteľského úveru vo forme splátkového predaja vo výške 489 eur, ktorý sa dlžník zaviazal splácať v 36. mesačných splátkach po 23,24 eura mesačne pri ročnej úrokovej sadzbe 39 %, RPMN 46,78 % a priemernej hodnote RPMN 44,57 %. Dátum prvej splátky bol dohodnutý na deň najskôr 15.02.2011 a termín konečnej splatnosti 15.01.2014. Žalobca pre omeškanie žalovaného so splácaním dlhu odstúpil od uvedenej zmluvy a ku dňu 30.06.2012 sa stal úver splatným v celom rozsahu. Žalobca vyzval žalovaného na úhradu dlžnej čiastky 445,16 eura v lehote 14 dní.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že uvedená zmluva má charakter spotrebiteľskej zmluvy, zistil, že zmluva neobsahuje výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Zmluva obsahuje len údaj o termíne splatnosti splátky v 15. deň v mesiaci, počet splátok 36 a výška splátky 23,24 eura. Z toho ale potom nie je zrejmé aká časť splátky je určená na splátku istiny, aká časť na splátku úroku, prípadne aká časť pripadá na splátku poplatkov. Tieto údaje neobsahujú ani všeobecné obchodné podmienky žalobcu, pripojené k zmluve. Súd prvého stupňa považoval zmluvu o spotrebiteľskom úvere za platnú, pre uvedenú chýbajúcu náležitosť zmluvy sa však považuje úver za bezúročný a bez poplatkov. Žalovanému uložil preto povinnosť zaplatiť sumu 356,10 eura, ktorá predstavuje poskytnutý úver bez úrokov a bez poplatkov vo výške 489 eur po odpočítaní zaplatených splátok žalovaným v sume 132,90 eura. K tejto sume súd priznal žalobcovi náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 5,50 eura a vo zvyšku žalobu zamietol ako nedôvodnú. Súd prvého stupňa zamietol žalobu v časti sumy 36,20 eura, ktorá mala predstavovať náklady spojené s uplatnením pohľadávky. Žalobca si uplatnil náklady spojené s uplatnením pohľadávky celkom vo výške 41,70 eura, pričom z rozpisu týchto nákladov vyplýva, že ide o poštové náklady vo výške 5,50 eura, telekomunikačné náklady vo výške 7,46 eura (ktoré predstavujú náklady na vyhľadávanie kontaktov, náklady na mobil lines, náklady na fixedlines, náklady na SMS), mzdové náklady vo výške 46,51 eura (mzdové náklady prac. VK, mzdové náklady prac. SVP a ostatné režijné náklady vo výške 22,09 eura (náklady priestory, odpisy IT zariadení a nábytku, software). Z uplatnených nákladov súd prvého stupňa žalobcovi priznal len náklady spočívajúce v poštovnom vo výške 5,50 eura, nakoľko ostatné náklady neboli v konaní žiadnym spôsobom preukázané. Ostatné náklady, ktoré si žalobca uplatnil, súd prvého stupňa považoval za nepreukázané, keďže sa nedalo preskúmať či žalobca v skutočnosti tieto náklady vynaložil a v akej konkrétnej výške. Vzhľadom na to súd prvého stupňa žalobu v tejto časti ako nedôvodnú zamietol. Súd prvého stupňa žalobu zamietol aj v časti sumy 3,86 eura, ktorá predstavuje poplatok za odloženie platby, pretože takýto poplatok posúdil ako neprijateľnú podmienku. Žalobca tento poplatok odôvodnil odkazom na ustanovenie V. -5 VÚP, kde je dohodnutá zmluvná pokuta za odklad splatnosti mesačných splátok vo výške 4% z odloženej sumy vo výške. Súd prvého stupňa mal za to, že táto zmluvná pokuta nebola so žalovaným individuálne dojednaná a žalovaný ako spotrebiteľ nemal možnosť ovplyvniť obsah tejto podmienky. Navyše je súd prvého stupňa názoru, že uvedený poplatok vyplýva len zo VÚP, na ktoré sa odvoláva zmluva, ktoré však žalovaný nepodpísal a nie sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. Z toho dôvodu sa na žalovaného VÚP a žalovaného nezaväzujú. Súd prvého stupňa preto uvedenú sumu vo výške 3,86 eura žalobcovi nepriznal a žalobu v uvedenej časti zamietol. Žalovaný je v omeškaní s plnením peňažného dlhu a žalobcovi tak vznikol nárok na úroky z omeškania, súd prvého stupňa preto priznal žalobcovi úrok z omeškania vo výške 9% ročne z priznanej sumy 361,60 eura od 01.07.2012 do zaplatenia, nakoľko len na zaplatenie tejto sumy vznikol žalobcovi nárok a teda len s touto čiastkou sa žalovaný dostal do omeškania. Súd prvého stupňa posúdil ako neprijateľnú podmienku ustanovenie v článku V. - 3. VÚP, podľa ktorého ak klient poruší splácať poskytnutý úver riadne a včas, je CETELEM oprávnený požadovať od klienta, aby zaplatil zmluvnú pokutu vo výške 8 % z každej splátky, s úhradou ktorej sa dostal do omeškania viac než 30 dní a v článku V.- 8. podľa ktorého si CETELEM vyhradzuje právo meniť náklady/poplatky a to aj jednostranne, najmä v prípade podmienok závislých na objektívnych skutočnostiach, napr. zmeny úrokových sadzieb bánk. CETELEM je oprávnený účtovať klientovi podľa zmluvy, prípadne podľa aktuálneho SP príslušné poplatky. CETELEM si vyhradzuje právo účtovať ním určené poplatky ako súčasť úverovej istiny. Poplatky sú zúčtované na úverovom účte. Pokiaľ ide o zmluvnú pokutu za omeškanie s úhradou splátky a za odklad splátky, súd prvého stupňa mal za to, že dojednanie zmluvnej pokuty nebolo vykonané platne. Zmluvná pokuta ako prostriedok na zabezpečenie splnenia záväzku musí byť dojednaná písomne, a to pod sankciou neplatnosti. Žalobca nepreukázal, že zmluvná pokuta bola so žalovaným dojednaná písomne. Jej výška bola uvedená len vo VÚP, ktoré nespĺňajú náležitosti písomnej formy právneho úkonu v zmysle § 40 Občianskeho zákonníka, preto je

uvedené dojednanie neplatné. Navyše, takto určená zmluvná pokuta je aj v rozpore s dobrými mravmi. Občiansky zákonník sankcionuje právny úkon, ktorý je v rozpore s dobrými mravmi, neplatnosťou. Je v rozpore s dobrými mravmi, aby ustanovenie o zmluvnej pokute bolo zahrnuté vo VÚP, nakoľko postihuje spotrebiteľa sankciou, ktorá je pre neho nevýhodná a môže jeho pozornosť uniknúť. VÚP predstavujú dojednania technického a vysvetľujúceho charakteru. Je v rozpore s dobrými mravmi, aby dodávateľ vo VÚP formuloval dojednania, ktoré majú závažný dopad na práva spotrebiteľa, najmä v jeho majetkovej sfére, ktorým nepochybne ustanovenie o zmluvnej pokute je. Zmluvná podmienka uvedená v článku V.- 8. VÚP je tiež neprijateľnou podmienkou, danou do formulárovej zmluvy bez možnosti spotrebiteľa zmeniť jej obsah vzhľadom na formulárovú predtlač dodávateľa a je nepochybne zhoršením zmluvného postavenia spotrebiteľa ako dlžníka. Spotrebiteľ je nepochybne v danom prípade slabšou zmluvnou stranou, ktorý v snahe získať úver spravidla náležite nevyhodnotí zmluvné podmienky pripravené dodávateľom v časovom predstihu a neporozumie významu podmienok. Táto podmienka dáva veriteľovi možnosť, aby bez toho, že dlžník pozná konkrétny obsah zmeny svojho záväzku pristúpil veriteľ k jednostrannej zmene dohodnutých podmienok a tým aj k navýšeniu dlhu spotrebiteľa a spotrebiteľ sa nemusí o zmene ani dozvedieť. Súd prvého stupňa vyhodnotil zmluvnú podmienku zmluvy o úvere danú v článku V.- 8. za spôsobujúcu značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Z takto formulovanej podmienky vyplýva možnosť pre dodávateľa meniť aj v zmluve uvedenú výšku ročnej percentuálnej miery nákladov, ktorá sa stanovuje z hodnoty celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom a výšky poskytnutého spotrebiteľského. Podmienka v článku V. - 8. umožňuje dodávateľovi bez toho, aby sa mohol spotrebiteľ rozhodnúť, či pri zmene výšky nákladov alebo zmene výšky poplatkov má záujem naďalej pokračovať v úverovom vzťahu alebo ho ukončiť. Táto neprijateľná zmluvná podmienka je neplatná ako celok, nakoľko pre zmluvu o splátkovom úvere je predpísaná písomná forma zmluvy a preto ku každej zmene zmluvných podmienok malo prísť v písomnej forme. Súd prvého stupňa preto považoval podmienku zmluvy o úvere v tej časti, v ktorej sa strany dohodli o jednostrannej zmene nákladov a poplatkov, prípustnej iba zo silnejšej strany právneho vzťahu - dodávateľa, bez písomných foriem zmien za ustanovenie za neprijateľné a neplatné, so žalovaným individuálne nevyjednané a neplatné. Žalovanému povolil zaplatenie priznanej sumy v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určil, z dôvodu, že mal za to, že nie je v schopnostiach žalovaného splatiť celý dlh naraz. Žalovaný je síce zamestnaný avšak jeho príjem je len vo výške 400 eur, z ktorého hradí nájom vo výške 170 eur a všetky ostatné životné náklady. Výšku splátky 50 eur, súd prvého stupňa považuje na za primeranú k výške priznanej pohľadávky, pričom povolením splácania dlhu v splátkach nebudú ohrozené, vzhľadom na osobu žalobcu a výšku priznanej sumy, práva žalobcu. Právne odôvodnil svoje rozhodnutie ustanoveniami § 497 Obchodného zákonníka, § 53 ods. 5, § 54 ods. 5, § 3 ods. 1, § 40, § 121 ods. 3, § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 2, § 9 ods. 1, § 11 ods. 1 písm. b), § 12 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch a ustanovením § 3 ods. 1) nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (v ďalšom texte „O.s.p.“ a žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov konania, nakoľko obidvaja účastníci mali úspech len čiastočný. Povolenie splátok odôvodnil ustanovením § 160 ods. 1 O.s.p..

Rozsudok súdu prvého stupňa v zamietajúcej časti, v časti trov konania a v časti určenia neprijateľných podmienok napadol odvolaním žalobca. Svoje odvolanie odôvodnil tým, že žalobcovi bola odňatá možnosť konať pred súdom, teda v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p., súd prvého stupňa na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalobca nesúhlasí so záverom súdu prvého stupňa, že zmluva uzatvorená medzi účastníkmi neobsahuje výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru. Tento záver je založený na nesprávnom právnom posúdení veci a nesprávnych skutkových zisteniach. Žalobca má za to že predmetná zmluva obsahuje všetky náležitosti požadované zákonom o spotrebiteľských úveroch. V úverovej zmluve je dohodnutá konkrétna výška mesačnej splátky, počet mesačných splátok, termín splatnosti mesačných splátok, ročná úroková sadzba, RPMN a iné zákonné náležitosti. Žalobca je toho názoru že zákon o spotrebiteľských úveroch nestanovuje povinnosť rozpisu jednotlivých splátok na istinu, úroky, prípadne iné poplatky, respektíve nezakazuje, aby tieto hodnoty boli uvedené v jednej mesačnej splátke ako jeden celok. Opačný výklad dotknutých ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch pripúšťa podľa žalobcu šikanózný výkon práva. Posúdenie úveru ako bezúročného a bez poplatkov nemá teda oporu vo vykonanom dokazovaní a vyplýva aj z nesprávneho právneho posúdenia veci. Z úverovej zmluvy ďalej vyplýva že spotrebiteľ z nej vie nepochybne vyvodit' celkovú sumu, za ktorú si požičiava a ktorú bude povinný vrátiť. Súd preto nesprávne právne posúdil vec, keď

určil, že úverová zmluva nemá náležitosti predpísané v ustanovení § 9 ods. 2 písmeno k) zákona o spotrebiteľských úveroch, a teda že úverová zmluva je bezúčinná. Žalobca ako právnická osoba koná navonok svojim štatutárnym orgánom alebo prostredníctvom svojich zamestnancov. Z uvedeného dôvodu administratívne náklady, personálne náklady, náklady vynaložené na telefonický kontakt s klientom, náklady spojené so zasielaním SMS správ klientovi sú zrejmé, pričom žalobca ich vynaložil za účelom vysporiadania záväzkov žalovaného v štádiu pred súdnym konaním, navyše tieto náklady riadne vypočítal. Súd prvého stupňa preto na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, keď žalobcovi nepriznal aj sumu 36,20 eura ako zvyšné náklady spojené s uplatnením pohľadávky. Žalobca namieta aj nepriznanie sumy 3,86 eura z titulu poplatku za odloženie platby, dohodnuté v bode V.-5. všeobecných obchodných podmienok. Súd prvého stupňa predmetnú právnu vec nesprávne právne posúdil, keď konštatoval, že uvedený poplatok vyplýva zo všeobecných obchodných podmienok, na ktoré sa odvoláva zmluva, ktoré však žalovaný nepodpísal a nie sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. Uvedený záver prvostupňového súdu je v rozpore s listinnými dôkazmi, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, žalobca preukázal, že všeobecné obchodné podmienky sú neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy, nakoľko z predloženej úverovej zmluvy vyplýva, že žalovaný vyhlasuje, že sa oboznámil so všeobecnými obchodnými podmienkami žalobcu. Pokiaľ ide o určenie neprijateľnosti dvoch zmluvných podmienok, žalobca je toho názoru, že v danom prípade bola žalobcovi ako účastníkovi konania odňatá možnosť konať pred súdom a zároveň že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Zákonom nie je vylúčené, aby boli ustanovenia o zmluvnej pokute alebo poplatkoch dojednané vo všeobecných obchodných podmienkach. Dohodnutá zmluvná pokuta je následok protiprávneho konania žalovaného, spočívajúceho v porušení zmluvných povinností, dohodnutie zmluvnej pokuty vo všeobecných obchodných podmienkach nemá žiadny vplyv na práva žalovaného ako spotrebiteľa, ani ho v jeho právach nijakým spôsobom neobmedzuje. Žalobca zároveň poukázal na to, že žalovanému bol riadne a včas poskytnutý úver a z 36 vopred dohodnutých splátok uhradil len 4 splátky, čo dokazuje absenciu akejkoľvek platobnej disciplíny zo strany žalovaného a absenciu jeho záujmu plniť si svoje zmluvne záväzky. Žalobcovi nie je zrejmé prečo súd prvého stupňa a vyhlásil dojednanie o zmluvnej pokute v článku V.-3. Všeobecných obchodných podmienok ako neprijateľnú zmluvnú podmienku. Vo svojom odôvodnení uvádza že toto dojednanie je v rozpore s dobrými mravmi a preto je neplatné. Súd však neuvádza žiadne dôvody, prečo by uvedené dojednanie o zmluvnej pokute malo byť aj neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Žalobcovi sa odňala možnosť konať pred súdom, keďže súd prvého stupňa nedostatočne odôvodnil (respektíve vôbec neodôvodnil svoj výrok, ktorým vyhlásil dohodu o zmluvnej pokute ako neprijateľnú zmluvnú podmienku. Žalobca má za to, že súd nesprávne právne posúdil vec keď ustanovenie článku V. - 8. určil ako jednu neprijateľnú zmluvnú podmienku, uvedený článok obsahuje viacero rôznych zmluvných dojednaní, pričom súd prvého stupňa neodôvodnil, prečo považuje všetky tieto jednotlivé zmluvne dojednané za neprijateľné podmienky, a tým odňal žalobcovi možnosť konať pred súdom. Žalobca ďalej namieta, že mu nebol priznaný nárok na náhradu trov konania. V predmetnej právnej veci bol úspešný vo vyššej miere než neúspešný, respektíve než bol žalovaný úspešný, neúspech žalobcu bol nepatrnej časti, nebol teda dôvod na aplikáciu ustanovenia § 142 ods. 2 O.s.p.. Žalobca je toho názoru že mu mal byť priznaný plný nárok na náhradu trov konania. Žalobca si súčasne uplatnil aj nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

Žalovaný samostatný odvolací návrh nepodal, k odvolaniu žalobcu sa nevyjadril.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania (§ 201, 204 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je opravný prostriedok prípustný (§ 202 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.) postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania, (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa je v odvolaní napadnutých meritórnych častiach vecne správny a v časti náhrady trov konania je ho potrebné zrušiť a vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie vydal pomerom hlasov 3:0, t.j. jednohlasne (§ 3 ods. 9 posledná veta zák. č. 757/2004 Z. z.).

Odvolací súd vo veci rozhodol podľa ustanovenia § 214 ods. 2 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania tak, že rozsudok verejne vyhlásil, nakoľko vec bola ústne prejednaná pred súdom prvého stupňa a v odvolacom konaní nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, nejedná sa o konanie, v ktorom by súd prvého stupňa rozhodol podľa § 115a bez nariadenia pojednávania a je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, nejde ani o konanie vo veciach porušovania zásady rovnakého zaobchádzania a nariadenie pojednávania nevyžaduje ani dôležitý verejný záujem.

Podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd sa s odôvodnením napadnutého rozsudku v plnom rozsahu stotožňuje, pričom na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia dopĺňa ďalšie dôvody.

Predmetom odvolacieho konania je posúdenie nároku žalobcu voči žalovanému na zaplatenie dohodnutých úrokov a poplatkov, keď súd prvého stupňa vyhodnotil úver, dojednaný účastníkmi zmluvou o úvere, za bezúročný a bez poplatkov v dôsledku absentovania zákonných náležitostí, posúdenie nároku na zmluvnú pokutu a posúdenie správnosti určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok, vyhlásených napadnutým rozhodnutím súdu prvého stupňa.

Žalobca odvolanie odôvodnil tým, že mu bola odňatá možnosť konať pred súdom tým, že súd prvého stupňa svoje rozhodnutie o určení neprijateľnosti zmluvných podmienok riadne neodôvodnil, na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj celého spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvého stupňa zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na vyhlásenie rozsudku, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, vec správne právne posúdil a svoje rozhodnutie odôvodnil dostatočným spôsobom.

K jednotlivým odvolacím námietkam žalobcu odvolací súd dodáva, že preskúmaním predmetnej úverovej zmluvy podľa ustanovenia § 9 ods. 1, 2 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, dospel odvolací súd k rovnakému záveru ako súd prvého stupňa, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje zákonom predpísanú náležitosť - výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Obsahuje iba určenie súhrnnej splátky vo výške 23,24 eura. Správne preto súd prvého stupňa vyhodnotil úver podľa § 11 ods. 1 písm. b) zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch ako bezúročný a bez poplatkov. K námietke týkajúcej sa zmluvnej pokuty odvolací súd poukazuje na nález Ústavného súdu Českej republiky z 11. novembra 2013 sp. zn. I. ÚS 3512/11, v zmysle ktorého v rámci spotrebiteľských zmlúv dojednaní zakladajúce zmluvnú pokutu alebo iné obdobne znevýhodňujúce ustanovenia zásadne nemôžu byť súčasťou tzv. všeobecných obchodných podmienok, ale iba spotrebiteľskej zmluvy samotnej, teda listiny, na ktorej spotrebiteľ pripojuje svoj podpis. Ak sa teda v prejednávanej veci podpis žalovaného nachádza len na zmluve, avšak nenachádza sa na všeobecných podmienkach žalobcu, bolo dôvodným aj zamietnutie žaloby v časti smerujúcej k zaplateniu zmluvnej pokuty za omeškanie so splácaním úveru. Súd prvého stupňa riadne, v súlade s ustanovením § 157 ods. 2 O.s.p. odôvodnil aj svoje rozhodnutie o určení neprijateľných podmienok.

Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje so skutkovými zisteniami a právnymi závermi súdu prvého stupňa obsiahnutými v odôvodnení napadnutého rozsudku, pričom v podrobnostiach na ne odkazuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Preskúmaním odvolaním napadnutého výroku o náhrade trov konania dospel odvolací súd k záveru, že v tejto časti je odvolanie žalobcu dôvodné. Žalobca sa svojou žalobou domáhal zaplatenia 445,16 eura s príslušenstvom, úspešný bol v časti 361,60 eura. Súd prvého stupňa žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov konania s poukazom na § 142 ods. 2 O.s.p. s tým, že obaja účastníci mali čiastočný úspech. Takéto odôvodnenie rozhodnutia o trovách konania je nedostatočné a vzhľadom k výsledku konania aj nepreskúmateľné. Vydanie nepreskúmateľného rozhodnutia je porušením základného práva účastníka súdneho konania na spravodlivý proces, ktoré právo zaručujú v podmienkach právneho poriadku Slovenskej republiky okrem zákonov aj čl. 46 a nasl. Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva a Ústavného súdu Slovenskej republiky treba za porušenie práva na spravodlivé súdne konanie považovať aj nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia. Povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie, je odrazom práva účastníka na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktoré sa vysporiada i so špecifickými námietkami účastníka; porušením uvedeného práva účastníka na jednej strane a povinnosti súdu na strane druhej sa účastníkovi konania (okrem upretia práva dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia práve zvoleným spôsobom) odníma možnosť náležite skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu. Účelom odôvodnenia rozsudku je vysvetliť postup súdu a dôvody jeho rozhodnutia. Odôvodnenie rozhodnutia musí byť zároveň aj dostatočným podkladom pre uskutočnenie prieskumu v odvolacom konaní.

S poukazom na uvedené odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutej časti náhrady trov konania podľa ustanovenia § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 221 ods. 2 O.s.p.).

V ďalšom konaní súd prvého stupňa o trovách konania znova rozhodne, pričom vezme do úvahy pomer úspechu účastníkov v konaní. Svoje rozhodnutie súd prvého stupňa riadne odôvodní. V novom rozhodnutí rozhodne o náhrade trov pôvodného konania na súde prvého stupňa ako aj trovách tohto odvolacieho konania.

Poučenie:

Tento rozsudok nemožno napadnúť odvolaním.